

Nr. 30.

Warszawa

15 lipca 1867 r.

Wychodzi
w każdą sobotę.

Redakcja przy ulicy Nowy Świat
Nr. 28.

MERKURY

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Na wielkich giełdach panuje jakaś chroniczna niemoc, jakby omdlenie: znikła prawie sprężyna ich życia — spekulacja, a raczej rozluźniła się skutkiem długiego wyteżenia. Londyn zwłaszcza nie może sobie wytłumaczyć sparaliżowania interesów, w obec przyplwu złota z Ameryki i Australji, w obec pokojowych oświadczeń urzędowych i przy niskiej stopie odsetku (bank zniżył skup na 2%). We Francji daleko jaśniej się rzecz przedstawia: ciągłe uzbrojenia, kredyty dodatkowe, pogłoski pożyczki na cele wojenne, zadrażniony stosunek z Prusami, uczucie dumy narodowej dotknięte losem sprawy meksykańskiej, wreszcie obecność głównych przedstawicieli — *corpus delicti* sprawy wschodniej, — są to wymowne ostrzeżenia lub groźby. Egoizm angielski, a raczej manja odosobnienia, zamyka oczy i dziwi się nienormalności położenia; ale tém niemniej solidarność Anglii w sprawach europejskich, okazuje się w interesach ekonomicznych i finansowych. Wizyta cesarzowej Eugenji, jak twierdzą, nie jest prostą grzecznością, dla królowej Wiktorji, ale raczej natrętnem przypomnieniem owęj solidarności, oznaką wznowienia *serdecznego porozumienia* (entente cordiale). Zapewne wizyta będzie oddana, a królowej towarzyszyć będą ministrowie i dyplomaci.

Parlament włoski zajęty obecnie wyłącznie sprawą finansowo-religijną dóbr kościelnych. Po usunięciu się p. Ferrara, z którego zrobiono kozła cfiarnego dla

oocalenia gabinetu i godności rządu w układach z bankierami, Rattazzi wziął czasowo tekę ministra skarbu, i będąc panem pozycji, w zgodzie z lewą stroną Izby, rozstrzygnie kwestję radykalniej jak to zamierzał Ferrara. Okoliczność ta wpłynęła zrazu korzystnie na kurs renty włoskiej (we Florencji 53, w Paryżu 50,¹⁰), ale nastąpiło znów obniżenie o 10/0, może z obawy wystąpienia partji ruchu z Garibaldi'm na czele, — chociaż zresztą Rattazzi zapewnił w Izbie, że pogłoski o partjach ochotników są przesadzone, i że kwestja rzymska załatwiona będzie środkami moralnemi.

Parlament hiszpański w d. 4 i 9 lipca, uchwalił prawo o konwersji długu umarzalnego na rentę.

Prawo o zniesieniu przymusu osobistego przeszło w senacie francuskim.

Stan naszego targu pieniężnego nie zmienił się prawie; tylko papiery rządowe trochę się podniosły: obligi skarbowe o 1½/0 (76), bilety banku państwa o 2½/0 (79). Akcje dróg żelaznych zaniedbane: tylko bydgoskie kupowano po kursie niższym (55½) i terespolskie (85¼). Mienne na złoto 15½/0, wexlowe (cokolwiek wyższe jak w ostatnim tygodniu:

na Berlin ... 2 m. 115, ⁸	—doraźnie 116, ⁴
„ Paryż... „ 116, ⁵	„ 117
„ Londyn .. 3 m. 116, ³	„ 117
„ Wiedeń .. 2 m. 92, ⁹	„ 93, ⁵

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 16 lipca	w ciągu tygod.		w d. 23 lipca	
		przyb. (+)	ub. (-)		
	r	u	b	l	i
1. Skup: Portfel } wexli kraj } w Warsz.	1.804.943, 15	+	178.774, 80	1.895.637, 87 ¹ / ₂	
		-	88.080, 07 ¹ / ₂		
		+	12.019, 50		
} w Łodzi.	202.261, 01 ¹ / ₂	+	15.839, 50	198.441, 01 ¹ / ₂	
		+	4.500, .		
} w Włocł.	98.371, 10	+	4.200, .	98.671, 10	
		+	19.714, .		
,, zagranicznych	402.882, 16 ¹ / ₂	+	23.859, 19 ¹ / ₂	398.736, 97	
		+	18.272, 12 ¹ / ₂		
2. Zaliczenia na papiery publiczne ...	1.045.408, 93	+	34.346, 12 ¹ / ₂	1.029.334, 93	
3. ,, na zast. towarów	(a) wełny .	393.379, 61	+	37.179, 87	427.389, 61
		(b) in. tow.	275.208, 43 ¹ / ₂	+	
			+	540, .	275.748, 43 ¹ / ₂
	Łącznie (3	668.588, 04 ¹ / ₂	+	34.550, .	703.138, 04 ¹ / ₂
4. ,, ,, kosztowności ..	636.951, 38	+	9.776, 46 ¹ / ₂	643.801, 89 ¹ / ₂	
		-	2.925, 95		
5. Otwarte kredyta	5.422.366, 03	+	603.029, 72	5.342.875, 74	
		-	682.520, 01		
6. Kasa: {	Monety srebrne	2.687.365, 72 ¹ / ₂	-	2.470, 93	2.686.894, 79 ¹ / ₂
	,, złote	20.002, 10	-	.	
	Bilety Banku Polskiego	760.715, .	-	17.100, .	743.615, .
	,, Kred. Cesarstwa	584.479, .	-	126.289, .	
	Łącznie (6)	4.052.561, 82 ¹ / ₂	-	145.859, 93	3.906.701, 89 ¹ / ₂

BILANSE BANKÓW FRANCUSKIEGO I ANGIELSKIEGO,
w d. 11/12 lipca 1867 r.

STAN CZYNNY

	B. francuski.	B. angielski
	f r a n k ó w	
Fundusz metaliczny	860.816805	563.530775
Portfel	490.001438	459.038250
Zaliczenia na złoto i rozm.	86.706846	
Pożyczki na zast. pap. publ. akcji, oblig. i in.	85.316100	320.769325
Dług skarbu i inne wart..	157.357299	375.000000
	1.681.198488	1.718.338350

STAN BIERNY

	B. francuski.	B. angielski
	f r a n k ó w	
Bilety w obiegu	1.100.582025	601.327000
Przekazy z term. kilkod..	24.124704	11.381325
Rachunki prywatne	286.907890	530.813775
bieżące (skarbowe)	30.864515	128.032725
Kapitał zakładowy	182.500000	363.825000
Zysk do kapit. doliczony .	7.044776	
Inne bierniki	49.174578	82.958525
	1.681.198488	1.718.338350

SKAZÓWKI I FAKTA BIEŻĄCE.

— Moneta powszechna. Jednostka złota zaproponowana przez konferencję paryską, wartości 5 fr. nie odpowiada (jak to już powiedzieliśmy w Nr. 29 *Mer.*), warunkom systemu dziesiętnego i jest z powodu zbyt małej objętości, nie wygodna w użyciu. E. de Parieu podaje dwie propozycje na złocie oparte:

jedną: monetę 10-frankową, którą radzi nazwać mianem ogólném np. *Europa*, — z poświęceniem systemu dziesiętnego co do wagi, a to dla większej łatwości praktycznych kombinacji — redukcji, i ten system dojsca do monety powszechnej nazywa drogą *a posteriori*; drugą, racjonalniejszą, nazwaną drogą *a priori*, której podstawą jest 5 gramów złota, stopy ⁹/₁₀ (czyli ⁴/₂ gr. czystego złota). Jednostka typowa w tym razie ma

wartości fr. 15.⁵⁰. Tu p. Parieu znajduje trudność w zachowaniu systemu dziesiętnego co do monety srebrnej; mówi jednak, że sztuka bilonu, stanowiąca *decim* (¹/₁₀) monety srebrnej, może być przyjęta za *cent*, (centime) (¹/₁₀₀) jednostki złotych, — dopuszcza zatem stosunek umowy między srebrem i złotem = 1 : 10.

Biorąc te dwa pierwiastki za punkt wyjścia systemu: jednostkę typową = 5 gram. złota stopy ⁹/₁₀, oraz stosunek między srebrem a złotem jak 1 : 10, — przyczem srebro podwyższone w monecie o 55%, schodzi do znaczenia bilonu, bez zmiany stopy ⁹/₁₀, a zatem bez naruszenia systemu dziesiętnego. — układamy tabelkę następującą, w której dla całości systemu mięsimy i monety brązowe, doprowadzone do najdrobniejszej je-

dnostki = $\frac{1}{1000}$ całej jednostki typowej; taka drobna jednostka (mil) stanowi jakby atom całego systemu.

Nadmieniamy, że podwyższenie ostatniej jednostki podziałowej (dzisiejszego centime) o 55%, w obec ogólnej podwyżki wszelkich transakcji, jak również pod-

wyższenie srebra do stosunku 1 : 10, w obec coraz większej jego rzadkości — podwyższenie wreszcie uchylające potrzebę zniżenia stopy mennicznej, — uważamy za rzeczywiste poprawki, których trafność praktyka niewątpliwie stwierdzi.

M o n e t y :

	B r o n z o w e			Srebrne				Złote			
	tysiączne (mil'e)			setne	cent'y		dziesiątne (decim'y)		całe		
Wartość w nowej jednostce	0,001	0,002	0,005	0,01	0,02	0,05	0,1	0,2	0,5	1	2
Waga: gramów.....	1	2	3	5	1	2 $\frac{1}{2}$	5	10	2 $\frac{1}{2}$	5	10
Wartość we frankach...	0,015. ⁵	0,031	0,077. ⁵	0,155	0,31	0,77. ⁵	1,5 ⁵	3, ¹⁰	7, ⁷⁵	15, ⁵⁰	31

— Zarobki w przemyśle. W obec licznych świętowań (greves, strikes) powtarzających się ciągle w Anglii, Francji i Belgji, kwestja zarobków stała się więcej żywotną. Byłoby zatem bardzo ciekawem poznać wysokość zarobków w każdym kraju i w każdej gałęzi przemysłu; na nieszczęście zebranie tych wiadomości pociąga za sobą tyle licznych i trudnych poszukiwań, że najodważniejsi statystycy cofnęli się przed tēn zadaniem. W braku zatem dokładnych i szczegółowych wiadomości, podajemy niektóre cyfry i objaśnienia czerpnięte z *Economiste Belge*.

W Szwajcarii pomimo skromnych i prawie niezmiennych zarobków stan klasy roboczej jest najlepszy. W Bazylei, w fabrykach wstążek, robotnicy zarabiają od 12 do 15 franków tygodniowo, najrzeczniejsi do 20 fr., kobiety od 7 do 10 fr.; lecz skutkiem taniosci artykułów pożywienia, robotnik może się wyżywić za 3 fr. tygodniowo. Oszczędność jest bardzo u nich rozpowszechniona, pjaństwa wcale nie ma, gdyż pijak w żadnej fabryce miejsca nie znajdzie. Stąd wielka stosunkowo zamożność pomiędzy robotnikami szwajcarskimi.

W Niemczech cena pracy ręcznej jest nieco niższa jak we Francji. Lecz robotnik niemiecki mniej specjalny jak francuski, łatwiej znajduje zajęcie, — będąc zatem pewniejszym codziennego zarobku, może poprzestać na niższem wynagrodzeniu.

Sądząc po cenie dnia roboczego, zdawałoby się że robocizna najtańsza jest w Austrii; lecz zmienia się położenie, gdy zwrócimy uwagę na rezultat pracy. Robotnik jest leniwy i często opuszcza robotę.

W Belgji i Holandji robotnicy fabryczni zarabiają od 12,⁶⁹ do 21,¹⁶ tygodniowo; praca dzienna trwa 11 godzin, lecz w tēn 1 $\frac{1}{2}$ godziny wytchnienia, zatem praca 9 $\frac{1}{2}$.

We Włoszech średni dzienny zarobek wynosi 1 $\frac{1}{2}$ fr. — cyfra zdaje się bardzo umiarkowana; jeżeli wszakże zwrócimy uwagę na małą liczbę godzin pracy i na słaby jej rezultat, musimy przyznać, że robotnik włoski równie dobrze, a może nawet lepiej jest wynagrodzony, jak francuski.

W Stanach Zjednoczonych, a głównie w New-York'u, cena robocizny dochodzi do niesłychanych rozmiarów, lecz odpowiada zupełnie cenie mieszkań i żywności. W Stanach południowych cena dnia roboczego wynosi około dolara = 5 fr.

Według obliczeń profesora Levi (por. Merk. Nr. 44 r. z.), Wielka Brytania liczy 10.697.000 robotników, których roczny zarobek wynosi 10.457.500.000 fr. Z tēj liczby przypada na Szkocję 1.100.000 robotników i 1.067.000.000 fr. zarobku. Ta ostatnia cyfra dzieli się

pomiędzy rozmaite gałęzie przemysłu, jak następuje: rolnictwo 200 milionów, przemysł tkacki 150 m.; odzież 125 m.; służba 125 m.; przemysł budowlany 100 m.; wyrób metalów 50 m.; kopalnie 50 m.; rękodzieła 50 m.; drogi żelazne i komunikacje wodne 37 $\frac{1}{2}$ m.; wreszcie wszystkie inne rodzaje przemysłu 180 milionów fr.

Ludność robocza Szkocji podług p. Levi obejmuje:

	zarabiających na osobę rocznie	tygodn.
Mężczyzn od 20 do 60 lat	543.500	725.000.000
Mężczyzn <20 lat	122.000	60.000.000
Kobiet 20—60 „	324.000	223.000.000
„ <20 „	110.500	59.000.000

Familja robotnicza z 5 głów składająca się, z których dwie są w stanie pracować, może zarobić:

	tygodniowo	rocznie
— w Anglii ... fr.	40, ⁷⁵	2119
— Szkocji ... „	37, ⁴⁶	1945
— Irlandji ... „	29, ⁴²	1530

W fabrykach bawełnianych w Glasgowie, średnia praca tygodniowa wynosi:

	mężczyzn	kobiet
od 11 do 16 lat ...	5, ⁷⁰ fr.	4, ⁶⁵ fr.
„ 16 — 21 „ ...	12, ¹⁰ „	7, ⁷⁰ „
„ 21 — 26 „ ...	23, ²⁰ „	9 „
„ 26 — 31 „ ...	24, ⁹⁰ „	8, ⁸⁵ „
„ 31 — 36 „ ...	25, ⁹⁵ „	9, ²⁰ „

W późniejszym wieku zarobki obniżają się stopniowo dla mężczyzn do 19,¹⁵ fr., dla kobiet do 5 fr. W Lancashire na 315.000 osób zatrudnionych w fabrykach bawełnianych, liczą tylko 90.000 mężczyzn; w Glasgowie 5000 mężczyzn na 41.000 osób. W fabrykach Lancashire'u wypada jedno tylko dziecko na 68 robotników dorosłych, wówczas gdy w Manchester jedno na 10 robotników w ogóle.

W Anglii w fabrykach lnianych używają tylko kobiet, które zarabiają od 6,²⁵ do 12,⁵ fr. tygodniowo. W fabrykach porcelany robotnicy zarabiają w przecięciu po 15 fr. tygodniowo; w fabrykach szkła kryształowego — po 23,¹⁹ fr.; a w fabrykach butelek po 27,⁵⁰ fr.

W ogólnym rezultacie zarobek tygodniowy w Wielkiej Brytanji, przedstawia się jak następuje:

	mężczy-	ko-
	zna	bieta
w Anglii robotnik od 20—60 lata zarabia fr.	28, ⁶⁹	15, ⁹⁰
„ „ <20 „ „	8, ³⁰	10, ⁸⁰
w Szkocji „ 20—60 „ „	25, ⁸⁵	13, ²⁵
„ „ <20 „ „	9, ⁶⁶	10, ³⁰
w Irlandji „ 20—60 „ „	18, ⁰⁵	12, ³⁰
„ „ <20 „ „	7, ⁹⁰	9, ²⁵